

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos LXXII. — Izdan in razposlan dné 11. oktobra 1895.

Vsebina: Št. (149.—153.) 19. Dopustilnica za lokalno železnico iz Štramberka v Věřovice. — 150. Razglas o ustanovitvi c. k. prigledovališča za semenje na Dunaju. — 151. Razglas o ustanovitvi davčnega in sodnega hranilnega urada v Marijskih Láznih na Češkem. — 152. Razglas o dopustu male, z električno silo obratovane železnice z ozko raztečino iz Gradca v Fölling. — 153. Ukaz, da naj se neki del selske občine Milje v političnem okraju koprskem privzame v tržaški policijski okoliš in da naj se tam ustanovi okrajno policijsko komisarstvo.

149.

Dopustilnica z dné 2. septembra 1895. l.

za lokalno železnico iz Štramberka v Věřovice.

Mi Franc Jožef Prvi,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostoljski kralj ogrski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladiměrski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; vėliki vojvoda krakovski; vojvoda lotarinški, saloburški, štajerski, koroški, kranjski, bukovinski, gorenje-sleški in dolenje-sleški; vėliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je firma Lindheim in dr. zaprosila, da bi se ji dalo dopustilo, zgraditi in obratovati lokalno železnico iz Štramberka v Věřovice, vzvidelo se Nam je, z ozirom na občo korist te podjetbe, imenovanemu koncesionarju to dopustilo na podstavi zakona o

dopušćanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.), kakor tudi na podstavi zakona z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz 1895. l.) podeliti takó-le:

§. 1.

Koncesionarju dajemo pravico, zgraditi in obratovati lokomotivno železnico, katero bo kot lokalno železnico s pravilno raztečino napraviti od postaje Věřovice na progi Kojetín—Belsk privilegovane severne železnice cesarja Ferdinanda k postaji Štramberk na lokalni železnici iz Studénke v Štramberk.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895. l.) omenjene ugodnosti.

§. 3.

Koncesionar je dolžan, gradnjo v §. 1. imenovane železnice začeti precej in jo dokončati naj.

dalje v enem letu, računěč od današnjega dné; do-
delano železnico je takoj izročiti javnemu prometu
ter obrat po nji vzdrževati nepretrgoma ves čas,
dokler traja dopustilo.

Da se bo držal gorenjega rokú za gradnjo,
mora koncesijonar dati zagotovilo, položivši
varščino 2000 goldinarjev v vrednostnih papirjih,
v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti,
smé se izreči, da je ta varščina zapala.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, za to se do-
deljuje koncesijonarju pravica razlastitve po dolo-
čilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se koncesijonarju dodelí tudi
zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in
o katerih bi državno upravstvo spoznalo, da je njih
naprava v javni koristi.

§. 5.

Koncesijonarju se je ob gradnji in obratu do-
puščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta do-
pustilnica, in pa dopustilnih pogojev, ki jih bo po-
stavilo trgovinsko ministerstvo, pa tudi tega, kar
velevajo semkaj merěči zakoni in ukazi, zlasti zakon
o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l.
(Drž. zak. št. 238.) in železniški obratni red z dné
16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.)
in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče
dadó. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne
naredbe in obratni predpisi, podani v redu za želez-
niški obrat in v dotičnih dodatnih določilih, v to-
liko, kolikor se bo z ozirom na posebne prometne
in obratne razmere, sosebnó na zmanjšano vozno
brzino, trgovinskemu ministerstvu zdelo pripustno,
a na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi,
ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Koncesijonarju se priznava pravica, da s po-
sebnim dovolilom državnega upravstva in s pogoji,
ki jih to postavi, naredi delniško družbo, katera naj
stópi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarja.

Izdaja prednostnih zadolžnic je izključena.

Znesek resnične in pa nominalne napravne
glavnice potrebuje odobrila državnega upravstva.

Pri tem naj veljá to načelo, da se ne smejo
v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen
stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo
železnice in za dobavo vozil in pa za dotacijo pričuv-
nega zaklada, katerega določi državno upravstvo,
res uporabljenih in prav izkazanih, prišteví inter-
kalarne obresti, ki so med grajenjem res bile izpla-
čane, in kar je res bilo kurzne izgube pri dobavi
glavnice.

Ako bi po dogradbi železnice bilo treba še
drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti
obratne naprave, se dotični stroški sméjo pristeti
napravni glavnici, če je državno upravstvo privolilo
v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih
naprav, in če se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati
v času, dokler traja dopustilo, po razdolžnem črtěžu,
ki ga odobri državno upravstvo.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in
prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odo-
brila državnega upravstva.

§. 7.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih
cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi
oseb in reči se je v tem oziru in pa gledé ugodnosti
potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih,
katera vsak čas veljajo pri avstrijskih državnih že-
leznicah.

Ta določila se uporabljajo tudi za deželno
brambovstvo in črno vojsko oběh državnih polovic,
za tirolske deželne strelce in za žandarstvo, in to
ne samo o potovanju na račun državne blagajnice,
ampak tudi o služabnem potovanju na svoj račun
k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesijonar se zavezuje, da bo pristopil
dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami
sklenjenemu zastran nabave in imetka opravnih
reči za prevažanje vojakov in pa vzajemnega pri-
pomaganja z vozili za večje vojaške prenose, dalje
da bo pristopil vsak čas veljajočim predpisom o
železništvu za čas vojske in pa dodatnemu dogovoru,
ki je obveljal 1. dné junija 1871. l. o prenosu
takih bolnikov in ranjencev, katere je ležěče
prevažati na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose
po železnicah, in pa vsak čas veljajoči predpisi o
železništvu za čas vojske zadobé za koncesijonarja
moč in veljavo z dném, ko se po dopuščeni želez-
nici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se bodo

izdali po tem času, ki se pa ne bodo objavili po Državnem zakoniku, zadobé za koncesionarja ve-ljavo in moč, kadar se mu bodo uradoma priznanili.

Te dolžnosti ima koncesionar samó v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje zdi izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionar je dolžan, oddajaje službe ozi-rati se po zmislu zakona z dné 19. aprila 1872. l. (Drž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike iz voj-stva, vojnega pomorstva in deželne brambé.

§. 8.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih usta-navlja gledé na prevažanje vojakov §. 7., dodelje-vati civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določuje v dopustilnih pogojih.

§. 9.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, računé od današnjega dné, ter mine po tem roku.

Državno upravstvo smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega rokú izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 3. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop rokú ne mogel opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 10.

Koncesionar nima pravice, tretjim osebam prepustiti obrat po dopuščeni železnici, ako mu tega državno upravstvo izrečno ne dovoli.

Državnemu upravstvu je pridržana pravica, da smé po dopuščeni železnici sosebno tedaj, kadar bi ta zadobila neposredno zvezo s kako železnico, ki jo morda tedaj obratuje država, obrat na se vzeti ter voditi na račun koncesionarja ves ostali čas, dokler bo še trajalo dopustilo.

V tem slučaju mora koncesionar državnemu upravstvu povrniti stroške, ki mu zares nastanejo iz

obratovanja in katere bo eventualno ustanoviti poprek.

Kakó naj se sicer vodi ta obrat, vravná se s posebno obratno pogodbo, ki naj se sklene med državnim upravstvom in koncesionarjem.

§. 11.

Koncesionar ima dolžnost, po pogojih in pri-držkih, navedenih v členu XII. zakona z dné 31. de-cembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.), držav-nemu upravstvu na njegovo zahtevo vsak čas dopu-stiti soporabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se bodo še le napravile in bodo v državnem obratu, in to takó, da ima državno upravstvo pravico, prosto ustanavlja je tarife, za primérno odškodnino odpravljati ali odpravljati dajati cele vlake ali posamezne vozove po sopo-rabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da smé dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat izročena, vsak čas odkupiti po nastopnih do-ločilih:

1. Da se ustanovi odkupnina, seštejejo se letni čisti donosi, kar jih je podjetba imela v posled-njih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabejših dveh let in potém se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

Ako bi se železnica odkupila, preden preteče sedmo obratno leto potem, ko se je železnica spra-vila v obrat, preračuniti je odkupnino po srednjem čistem donosu dveh najbolj ugodnih obratnih let pred odkupom.

2. Kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni srednji čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za štiriodstotno obrestovanje po držav-nem upravstvu odobrene napravne glavnice in za njeno razdolžitev v času, dokler traja dopustilo, tedaj se ta spredaj oznamenjeni letni znesek določi za čisti donos, ki ga je jemati v podstavo za odméro odkupnine.

3. Odškodnina, ki jo bo dati, bodi v tem, da se v še ostali dobi dopustila izplačuje koncesijo-narju poprečni donos po zmislu odstavka 1., oziroma kadar nastane kateri v odstavku 2. omenjenih slu-čajev, tamkaj navedena letnina za napravno glav-

nico v polletnih, 30. dné junija in 31. dné decembra vsako leto po izteku dospevajóčih obrokíh.

4. Državi se pridržuje pravica, da plača kadarkoli namesto še ne dospelih letnih plačil glavnico, enako znesku glavníčne, računěč obresti od obresti, po štíri od sto na leto diskontovane vrednosti onih plačil, ki jih je po določilih odstavka 3. opravljati polletno.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plača naj jo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to sama izbere. Državne zadolžnice je pri tem računiti po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dném tega odkupa brez daljnej odpáte v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotíčnimi rečmi, naj bodo premíčne ali nepremíčne, vštévši tudi vozila in gradívne záloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in príčuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilom državnega upravnstva.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dné, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena last in užitek tu dopuščene železnice in vsega premíčnega in nepremíčnega prístojstva, vštévši tudi vozila, gradívne záloge in pa kake iz napravne glavnice narejene obratne in príčuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 12., poslednjem odstavku.

Ako to dopustilo mine in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 12.), obdrži koncesijonar last príčuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imel po obračunih tirjati, potém last posebnih del in poslopíj, napravljenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere si je on sam sezidal ali pridobil po pooblastilu državnega upravnstva z izrečnim pristavkom, da té reči niso prístojstvo železnice.

§. 14.

Državno upravstvo ima pravico, prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državno upravstvo pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzorníkíh, ob stroških koncesijonarja pošiljaníh — kakorkoli se mu vzvidi primerno — pregledovati, da se delo izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi délníška družba, iměj komisar, ki ga postavi državno upravstvo, tudi pravico, kolikorkrat se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega svéta ali drugega zastopa, kateri veljá za načelništvo družbe, in pa v vélike zbore, ter tam ustavljati vse sklepe in naredbe, nasprotne zakonom, dopustílu ali družabnim pravíloom, ali pak kvarne javni koristi; toda v takem slučáju je komisarjeva dolžnost, precej si izprositi razloko trgovínského ministerstva, katera naj se dá brez odloga ter naj véže družbo.

§. 15.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustílníh pogojíh ali v zakoníh naložene dolžnosti, pridržuje se državnemu upravstvu tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolnostíh izreče, da je dopustilo izgubilo svojo moč še pred iztekom dopustílné dobe.

Resno opominjaje vsakega, da ne delaj zoper to, kar ustanavlja tá dopustilnica, in dodeljujoe koncesijonarju pravico, zastran izkazne škode zahtevatí vračila pred Našimi sodíščí, dajemo vsem oblastvom, kateríh se tíče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čújejo nad to dopustilnico in vsem, kar se v níj določuje.

V spričálo tega izdajemo to pismo, navdarjeno z Našim vélikim pečatom, v Našem države glavnem in prestolnem mestu dunajském drugega dné meseca septembra v letu milostí tisoč osemsto devetdesetem in petem, Našega cesarjevanja sedemínštíridesetem.

Franc Jožef s. r.

Kielmansegg s. r.

Böhm s. r.

Witteck s. r.

150.**Razglas poljedelskega ministerstva
z dné 29. septembra 1895. l.**

o ustanovilu c. k. prigledovališča za semenje na Dunaju.

Njegovo c. in k. Apostoljsko Veličanstvo je z Najvišim sklepom z dné 26. septembra t. l. potrdilo naslednje ustanovilo v upravo države prehajajočega prigledovališča za semenje, ki ga je ustanovila c. k. kmetijska družba na Dunaju.

Blumfeld s. r.

Ustanovilo

**c. k. prigledovališča za semenje na Dunaju
(kmetijsko-botaniškega poskuševališča).**

§. 1.

Naloga c. k. prigledovališča za semenje (kmetijsko-botaniškega poskuševališča) obsega tále opravila:

Izvrševati strogo znanstvene raziskave na polju rastlinske produkcije s posebnim ozirom na kulturo semenja in pridelovanje krme, potem izvrševati preiskave in preskušnje (razkroje), ki so sploh v neposredni zvezi s prakso kmetijstva in zlasti s kulturo semenja in pridelovanjem krme, tako posebno preiskave vseh na to stran v poštev prihajajočih bolezni, dalje preiskovati in prigledovati razno semenje in krepka krmila in pa na zaukaz poljedelskega ministerstva ali na zahtevo oblastev, društev ali zasebnikov izvrševati analitične, fizijološke in mikroskopske preiskave, potem razširjati posledke svojih raziskav z besedo in pismom, vaditi kmetovalce in negovalce semenja, dajati tistim, kateri se bavijo s kmetijstvom, potrebne svete ter jih podučevati, in pa napravljati strokovne informacije za poljedelsko ministerstvo in druga oblastva po splošnih vodilih, katera naj mu dáje omenjeno ministerstvo.

§. 2.

Osebje prigledovališča za semenje sestoji iz ravnatelja kot načelnika zavodu in pa iz potrebnih pomožnih oseb: pristavov, aspirantov (znanstvenih pomagačev) in laborantov.

Ravnatelj je v VI. činovnem razredu ter po činu, prejemkih in pravicah do pokojnine enak

rednim profesorjem visoke šole za zemljedelstvo na Dunaju.

Pristavi so v IX. činovnem razredu, v tem ko aspiranti prejemljejo deloma 500, deloma 600 gl. pripomočka na leto in se morejo v prisego vzeti po enoletni, popolnoma zadostujoči poskusni praksi, katera se jim vračunja v služabno dobo, všteto za odmero pokojnine.

Laboranti prejemljejo poleg zakonite dejalnostne priklade 400 gl. letne plače.

Ravnatelja imenuje po nasvetu poljedelskega ministerstva Njegovo Veličanstvo, pristave, aspirante in laborante pa poljedelsko ministerstvo.

Poljedelsko ministerstvo more ravnateljstvu dati pravico, da vzprejema prostovoljce (volontarje), kateri brez plače opravljajo sebi odkazana dela ter niso s prigledovališčem v nobenem služabnem razmerju, in pa tudi, da strokovnim interesentom v izvrševanje del, ki jih namerjajo, in pa za vajo odkazuje proti neki določeni pristojbini delovna mesta, priprave in trošila zavodova.

§. 3.

Dolžnosti in pravice osebja prigledovališča za semenje se bodo ustanovile s posebnim navodilom.

§. 4.

Pristojbine, katere je prigledovališču za semenje plačevati za opravljena dela in pa za rabo delovnih mest (§. 2.), se ustanove s posebno tarifo.

§. 5.

Prigledovališče ima pravico, izdajati listine o resničnem posledku po sebi opravljenih preiskav in preskušanj (razkrojev), katere so v neposredni zvezi s prakso kmetijstva, zlasti s kulturo semenja in s prigledovanjem krme in pa s tehnično uporabo kmetijskih surovin. Te listine potrebujejo za svojo veljavnost, da jih podpiše ravnatelj prigledovališča ali njegov namestnik in da se jim pritisne pečat prigledovališča.

§. 6.

Kakó objavljati znanstvene posledke del, izvršenih na prigledovališču za semenje, to ustanovi poljedelsko ministerstvo.

151.**Razglas finančnega ministerstva
z dné 30. septembra 1895. l.****o ustanovitvi davčnega in sodnega hranilnega
urada v Marianskih Láznih na Češkem.**

Na podstavi Najvišega odločila z dné 12. maja 1894. l. se v Marianskih Láznih na Češkem za občine že sedaj obstoječega, enako nazvanega okrajnega sodišča ustanavlja davčni in sodni hranilni urad.

Delovanje tega novega urada naj se prične s 1. dném novembra 1895. l.

S tém časom počenši se v sodnem okraju Marianské Lázně ležeče občine, namreč: 1. Zavěšín; 2. Úšerice s Stanovištěm; 3. mesto Mnichov; 4. Kladruby Habrové s Milhostovom; 5. Zádub; 6. mesto Marianské Lázně; 7. Pistov z Dolnim Kramolínom, Holubinom, Chotěnovom in Martino-
vom; 8. Rauschenbach; 9. Rájov; 10. mesto Sangerberg; 11. Vlkovice izločajo iz okraja davčnega urada v Teplu ter se odkazujejo davčnemu uradu v Marianskih Láznih.

Böhm s. r.

152.**Razglas trgovinskega ministerstva
z dné 1. oktobra 1895. l.****o dopustu male, z električno silo obratovane že-
leznice z ozko raztečino iz Gradca v Fölling.**

C. k. trgovinsko ministerstvo je na podstavi in po določilih zakona o železnicah nižega reda z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) po pogojih in načinih, natančneje ustanovljenih tu spodaj, v porazumu z vdeleženi c. k. ministerstvu in s c. in k. državnim vojnim ministerstvom mestnemu stavbnemu mojstru Andreju Franzu v Gradcu dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obratovanje male, z električno silo obratovane železnice z ozko raztečino od tam, kjer se ulica Zinzendorfgasse loči iz ulice Glacistrasse v Gradcu, po prvi imenovani ulici, potem po ulici Schubertgasse k ribnjaku Hilmteich in od tam čez Maria Trost v Fölling.

§. 1.

Za dopuščeno železnico se dodeljujejo finančne ugodnosti, navedene v členu V. s kraja omenjenega zakona.

Trajna doba v členu V., lit. d) zgoranjega zakona omenjene prostosti od dobitkarine in dohodarine, od plačevanja kolkovnin za kupone in pa od vsakega novega državnega davka, ki bi se vtegnil uvesti z bodočimi zakoni namesto njih, se ustanavlja na 15 let, računëč od današnjega dné.

Zastran eventualne premembe kolkovnine od vozníc za osebe v odstotno pristojbino naj se uporablja določilo člena XX., odstavka drugega v spre-
daj navedenem zakonu.

§. 2.

Koncesijonar je dolžan, gradnjo s kraja ozna-
menjene železnice začeti precej in jo dokončati naj-
dalje v poldrugem letu, računëč od današnjega dné,
ter dodelano železnico izročiti javnemu prometu in
obrat po nji vzdržavati nepretrgoma ves čas, dokler
traja dopustilo.

Da se bo držal gorenjega rokú za gradnjo,
mora koncesijonar dati zagotovilo, položivši varščino
3000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se
smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost,
smé se izreči, da je ta varščina zapala.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico in k nji spada-
joče postranske naprave, katere je šteti za celovit
njen del, za to se dodeljuje koncesijonarju pravica
razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se koncesijonarju dodeli tudi
zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in
o katerih bi državno upravstvo spoznalo, da je njih
naprava v javni koristi.

§. 4.

Kolikor bi se v napravo dopuščene železnice
rabile javne ceste, naj koncesijonar dobi privolilo
tistih, ki so dolžni té ceste vzdržavati, oziroma tistih
oblastev ali organov, ki imajo po veljajočih zakonih
pravico, dajati privolilo v porabo ceste.

§. 5.

Koncesijonarju se je ob gradnji in obratu
dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta
dopustilnica, in pa tehniških dopustilnih pogojev,
ki jih bo postavilo trgovinsko ministerstvo, pa tudi

lega, kar vevajo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.) in železniški obratni red z dné 16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.), kolikor so ti po določilih v poglavju B zakona z dné 31. decembra 1894. l. (Drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) uporabni o malih železnicah, potem zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče dadó.

§. 6.

Koncesijonar je dolžan, po dopuščeni železnici dati vožnjo zastoj podčastnikom in ordonancijam, ki so ravno v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnim vojaškim oblastvom.

Koncesijonar je dolžan, oddajaje službe ozirati se po zmislu zakona z dné 19. aprila 1872. l. (Drž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 7.

Ako bi vsled slovesnosti, vojaškega premikanja, parad, potem vsled napravljanja novih kanalov, polaganja novih ceví itd. oblastva štela, da je potrebno začasno ustaviti obrat po dopuščeni železnici, mora koncesijonar slušati dotične zaukaze oblastva, ne zahtevajoč nikake odškodnine za izgubo, ki mu nastane vsled tega, da se je obrat začasno ustavil.

§. 8.

Državni uradniki, nastavljeni in služabniki, kateri železnico po ukazilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat železnic, ali pa v obrano koristi države rabijo vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov ter se izkažejo z uradnimi potrdilnicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. k. trgovsko ministerstvo, se ž njih popotnim pratežem vred morajo prevažati brezplačno.

§. 9

Koncesijonar je dolžan, pošto in služnike poštnege in telegrafskega upravitva prevažati z vsemi v voznem črtežu navedenimi vlaki.

Za to dajatev in pa za druge dajatve v namene poštnege zavoda sme koncesijonar zahtevati primerno odplato, katera se ustanovi dogovoroma.

Dopisi, kateri se gledé na upravo železnice pišejo med ravnateljstvom ali načelništvom železnične podjetbe in med podrejenimi organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po služnikih železničnega zavoda.

§. 10.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na šestdeset (60) let, računéč od današnjega dné, ter mine po tem roku.

Državno upravitvo smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roku izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roku ne mogel opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 11.

V §. 8. zakona o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.) ustanovljena državna pripadna pravica ne veljá gledé dopuščene železnice.

§. 12.

Koncesijonar nima pravice, tretjim osebam prepustiti obrat po dopuščeni železnici, ako mu tega državno upravitvo izrečno ne dovoli.

§. 13.

Državno upravitvo ima pravico, prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

§. 14.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, pridržuje se državnemu upravitvu tudi pravica, poprijeti se zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je dopustilo svojo moč izgubilo še pred iztekom dopustilne dobe.

153.**Ukaz ministerstva za notranje stvari z dné 8. oktobra 1895 l.,**

da naj se neki del selske občine Milje v političnem okraju koprskem privzame v tržaški policijski okoliš in da naj se tam ustanovi okrajno policijsko komisarstvo.

§. 1.

Na podstavi Najvišega sklepa z dné 28. junija 1895. l., oziroma na podstavi vodil, potrjenih za organizacijo c. k. policijskih oblastev z Najvišim sklepom z dné 10. julija 1850. l., se v §. 2. tega ukaza natančneje popisani del okoliša selske občine Milje v političnem okraju koprskem privzame v policijski okoliš c. k. policijskega ravnateljstva v Trstu, v Miljah samih pak se ustanavlja c. k. okrajno policijsko komisarstvo, ki je po zmislu §§. 18. in 19. navedenih vodil podrejeno imenovanemu policijskemu ravnateljstvu.

§. 2.

V §. 1. omenjeni okoliš, na kateri naj se v področju, omejenem v nastopnem paragrafu, razteza uradno delovanje novega okrajnega policijskega komisarstva, oziroma tržaškega policijskega ravnateljstva, obsega:

- a) davčno občino Milje,
- b) davčne občine Valle Oltra tisti del, ki je na severu in zapadu omejen z morjem, na jugu pa z občinsko cesto, katera gre od mola Miloch do cestnega križišča pri Sv. Brigiti (kjer se stikajo davčne občine Milje, Hribani in Valle Oltra).

§. 3.

Posli, kateri z dném, ko stopi ta ukaz v veljavnost, v okolišu, oznamenjenem v §. 2., preidejo z okrajnega glavarstva koprskega na okrajno policijsko komisarstvo, ustanovljeno v Miljah, oziroma na policijsko ravnateljstvo v Trstu, so ti-le:

1. vzdrževanje javne varnosti in notranjega miru;
2. društvena in zborna policija;
3. tiskovna policija;
4. zglašanje in poslovanje s prehodnicami;
5. gledališka policija in dovoljevanje javnih predstav in razstav na ogled;
6. izvrševanje policije zastran rabe orožja in streliva, in pa izvrševanje varnostno-policijskih določil v predpisih o razneslih;
7. razsojanje o odgonih in odpravah po zmislu zakona z dné 27. junija 1871. l. (Drž. zak. št. 88.) in prisojanje, da se naj kedó dene v policijski nadzor;
8. policijsko kazensko pravo na podstavi cesarskega ukaza z dné 20. aprila 1854. l. (Drž. zak. št. 69.) po meri področja, ki je sploh odkazano policijskemu oblastu za zgoraj oznamenjeni okoliš;
9. policijsko uradovanje po določilih kazenskega pravnega reda gledé tistih kaznivih dejanj, ki jih je sodno kaznovati in katera se neposredno dotikajo ostalega v točki 1.—6. omejenega področja.

§. 4.

Ta ukaz stopi v moč s 1. dném januarja 1896. l., katerega dné naj tudi c. k. okrajno policijsko komisarstvo v Miljah prične svoje uradovanje.

Badeni s. r.